A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2017. június 8.*

„Előzetes döntéshozatal — EUMSZ 56. cikk — Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 36. cikke — Adójogszabályok — Jövedelemadó — Kizárólag bizonyos jogszabályi feltételeknek megfelelő bankok által fizetett kamatok tekintetében biztosított adómentesség — Közvetett hátrányos megkülönböztetés — Belgiumban és más tagállamokban letelepedett bankok”

A C-580/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (nyugat-flandriai elsőfokú bíróság, bruges-i részleg, Belgium) a Bírósághoz 2015. november 9-én érkezett, 2015. október 28-i határozatával terjesztett elő a

Maria Eugenia Van der Weegen,

Miguel Juan Van der Weegen,

Anna Pot,

az elhunyt Johannes Van der Weegen jogutódjai,

Anna Pot

és

a **Belgische Staat**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, az ötödik tanács bírájaként eljárva, M. Berger (előadó), A. Borg Barthet és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. szeptember 15-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: holland.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– M. E. Van der Weegen, M. J. Van der Weegen és A. Pot képviseletében C. Hendrickx és M. Vandendijk advocaten,

– a belga kormány képviseletében J.-C. Halleux és M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: M. S. D'Aloia szakértő,

– az Európai Bizottság képviseletében W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 56. cikk és az EUMSZ 63. cikk, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.; a továbbiakban: EGT-Megállapodás) 36. és 40. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az elhunyt Johannes Van der Weegen jogutódjaiként eljáró Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, valamint Anna Pot és a Belgische Staat (belga állam) között a Belga Királyságtól eltérő tagállamban elhelyezett takarékbetéthez kapcsolódó kifizetés adómentességének megtagadása tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

A belga jog

3 A jövedelemadóról szóló belga törvény (a továbbiakban: CIR 1992) 21. cikke, a 2010-es adóévre alkalmazandó (a 2009-ben szerzett jövedelmekre vonatkozó) változatában a következőket írja elő:

„Nem tartoznak a tőke- és értékpapírból származó jövedelmek körébe:

[…]

a Belgiumban letelepedett és a hitelintézetek jogállásáról és felügyeletéről szóló, 1993. március 22-i törvény hatálya alá tartozó hitelintézeteknél nyitott, futamidő vagy felmondási idő kikötése nélküli megtakarítások után szerzett jövedelem első 1730 [euró] összegű része (alapösszeg 1250 [euró]) adóévenként, amennyiben:

– e betétek egyébként megfelelnek a Belga Nemzeti Banknak és a Bank-, Pénz- és Biztosításügyi Bizottságnak a hatáskörükbe tartozó területekre vonatkozó véleménye alapján a Király által meghatározott követelményeknek […] azok pénznemét, a kivétek és a levonások feltételeit és módját, kamatozásuk struktúráját, szintjét és kiszámításának módját illetően,

[…]"

4 A Bíróság a 2013. június 6-i Bizottság kontra Belgium ítéletében (C-383/10, EU:C:2013:364) kimondta, hogy e rendelkezés sérti az EUMSZ 56. cikket és az EGT-Megállapodás 36. cikkét.

5 Az egyes rendelkezések megállapításáról szóló, 2014. április 25-i törvény (loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses, *Moniteur belge*, 2007. május 7., 36946. o.; a továbbiakban: 2014. április 25-i törvény) 170. cikke a következőképpen módosította a CIR 1992 21. cikkének 5. pontját:

„Nem tartoznak a tőke- és értékpapírból származó jövedelmek körébe:

[…]

5. az 56. cikk (2) §-a 2. bekezdésének a. albekezdésében szereplő hitelintézeteknél nyitott, futamidő vagy felmondási idő kikötése nélküli megtakarítások után szerzett jövedelem első 1250 euró összegű része (nem indexált összeg) adóévenként, amennyiben:

– e betétek egyébként megfelelnek a Belga Nemzeti Banknak és a Bank-, Pénz- és Biztosításügyi Bizottságnak a hatáskörükbe tartozó területekre vonatkozó véleménye alapján a Király által meghatározott követelményeknek azok pénznemét, a kivétek és a levonások feltételeit és módját, kamatozásuk struktúráját, szintjét és kiszámításának módját illetően, vagy – az Európai Gazdasági Térség valamely másik tagállamában székhellyel rendelkező hitelintézeteknél nyitott megtakarítások esetén – e betétek megfelelnek a másik tagállam hasonló hatáskörrel rendelkező közjogi jogalanyai által megállapított megfelelő feltételeknek,

[…]”

6 A CIR 1992 21. cikke 5. pontjának módosítására vonatkozó indoklás szövege a következőképpen szól:

„Hasonló feltételeknek kell fennállniuk, azaz először is a takarékbetétkönyvekre ugyanazon feltételeknek kell vonatkozniuk, mint amelyek a CIR 1992 21. cikkének 5. pontjában alapfeltételként szerepelnek, ezenkívül azoknak meg kell felelniük az érintett tagállam hatóságai által a betétek pénznemét, a kivétek és a levonások feltételeit és módját, hozamuk struktúráját, szintjét és kiszámításának módját illetően meghatározott követelményeknek. Ez utóbbi követelményeknek a Belgiumban hatályban lévő feltételekhez hasonlóaknak kell lenniük. Ez utóbbi azt jelenti, hogy e követelményeknek nem kell azonosnak lenniük, ugyanakkor hasonló hatállyal kell rendelkezniük. […]”

7 A 2008. december 7-i királyi rendelettel (*Moniteur belge*, 2008. december 22., 67513. o.) módosított, a CIR 1992 végrehajtásáról szóló 1993. augusztus 27-i királyi rendelet (*Moniteur belge*, 1993. szeptember 13., 20096. o.; a továbbiakban: AR/CIR 92) meghatározza azokat a szempontokat, amelyeknek a CIR 1992 21. cikkének 5. pontjában említett takarékbetéteknek ezenfelül meg kell felelniük ahhoz, hogy az említett cikk hatálya alá essenek.

8 Az AR/CIR 92 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Annak érdekében, hogy a [CIR 1992] 21. cikke 5. pontjának hatálya alá essenek, az említett cikk szerinti takarékbetéteknek ezenfelül az alábbi követelményeknek kell megfelelniük:

1° a takarékbetéteket euróban kell denominálni;

2° a takarékbetétekhez kapcsolódóan közvetlenül vagy látra szóló számlával összefüggésben levonásokra csak az alábbi ügyletek elszámolása tekintetében kerülhet sor:
   a) készpénzben történő kifizetés;
   b) a takarékbetét tulajdonosának nevére nyitott számlára való, nem állandó megbízás útján történő átvezetés vagy átutalás;
   c) ugyanazon intézménynél a takarékbetét tulajdonosának a házastársa vagy másodfokú rokonságig bezárólag valamely hozzátartozója nevére szóló takarékbetétre történő átvezetés;

   […]

3° a pénzkivételre vonatkozó feltételek körében biztosítani kell a letétkezelő intézmény számára annak lehetőségét, hogy a levonások tekintetében, amennyiben azok összege meghaladja az 1250 [eurót], 5 munkanapos határidőt írjon elő, és azok összegét félhavonta 2500 [euróban] korlátozza;

4° a) a takarékbetétek hozama kötelező jelleggel és kizárólag

– alapkamatot; és

– hűségbónuszt foglal magában;

b) az alapkamatot és a hűségbónuszt éves alapon kifejezett kamat alapján kell kiszámítani.

A betétek után legkésőbb a befizetés naptári napját követő naptári naptól a betét kivételének naptári napjáig alapkamat jár.

Az ugyanazon naptári napon belül végrehajtott befizetés és kivét az alapkamat és a hűségbónusz kiszámítása szempontjából ellentételezésre kerül.

A betét után elért alapkamat naptári évenként egy alkalommal kerül kifizetésre oly módon, hogy a második bekezdéstől eltérően az alapkamat az adott év január 1-jétől jár.

Hitelkamat a takarékbetét tulajdonosától nem követelhető.

A hűségbónusz a tizenkét egymást követő hónapon keresztül betétben elhelyezett összeg után kerül kifizetésre.

Ugyanazon intézményen belül ugyanazon tulajdonos nevére szóló takarékbetétről egy másik takarékbetétre való, nem állandó megbízás útján történő átvezetés esetén az első takarékbetét után megszerzett hűségbónusz-időszak fennmarad, feltéve hogy az átvezetés összege legalább 500 [euró], és az érintett tulajdonos ugyanazon naptári évben ugyanazon takarékbetétről nem hajtott már végre három ilyen típusú átvezetést.

[…]

c) az intézmény által a takarékbetétek után a tulajdonosnak fizetett alapkamat nem haladhatja meg a következő két kamatláb közül a magasabbat:

– 3 százalék;

– az Európai Központi Bank fő refinanszírozási műveleteire a folyó naptári negyedévet megelőző hónap tizedik napján alkalmazott kamat.

Az alapkamatban bekövetkezett bármely emelkedés legalább három hónapos időszak tekintetében fenn kell tartani, kivéve azt az esetet, ha az Európai Központi Bank fő refinanszírozási műveleteinek kamata lefelé módosul.

Az alábbi e) pontban szereplő rendelkezés sérelme nélkül a kínált hűségbónusz mértéke:

– nem haladhatja meg az 1. bekezdés szerinti alapkamat legmagasabb mértékének 50 százalékát. Ha e százalékérték nem egyenlő valamely tizedszázalék többszörösével, a hűségbónusz maximális mértékét az alacsonyabb tizedszázalékra kell kerekíteni;

– a kínált alapkamat nem lehet magasabb 25 százalékánál. Ha e százalékérték nem egyenlő valamely tizedszázalék többszörösével, a hűségbónusz minimális mértékét az alacsonyabb tizedszázalékra kell kerekíteni;

d) adott időpontban takarékbetétenként egyetlen alapkamatot kell alkalmazni;

e) az új befizetésekre, és azon betétekre, amelyek tekintetében új hűségidőszak kezdődik, az adott időpontban kínálttal azonos hűségbónuszt kell alkalmazni. A 4. pont b) pontja 7. bekezdésének sérelme nélkül a befizetés időpontjában vagy valamely új hűségidőszak kezdetekor érvényes hűségbónuszt a teljes hűségidőszak időtartama alatt alkalmazni kell;

5° a letétkezelő intézmény minden esetben, amikor alapkamat és hűségbónusz kerül felszámításra, vizsgálja, hogy a CIR 1992 21. cikkének 5. pontja szerinti korlátot elérték-e, és e tekintetben figyelembe veszi a teljes adómegállapítási időszak során kifizetett összegeket."

9 Az adóhatóság ezzel kapcsolatban kiadta a 2014. június 12-i 22/2014. számú Circ. AAFisc (Ci.RH.231/633.479 szám) körlevelet, amely „Az adómentesség tekintetében előírt azon feltételekről, amelyeknek a külföldi takarékbetéteknek meg kell felelniük" címet viselő 2. pontjában előírja:

„(4) A CIR 1992 21. cikke 5. pontjának megfelelően […] a külföldi takarékbetéteknek meg kell felelniük a jogalkotó (vagy az adótörvények végrehajtására hatáskörrel rendelkező állami szerv) által megállapított, a Belga Nemzeti Bankhoz és a Pénzügyi szolgáltatásokat és piacokat ellenőrző hatósághoz hasonló szervezetek által előzetesen véleményezett követelményeknek.

(5) Ezenkívül e követelményeknek meg kell egyezniük lennie az AR/CIR 92 2. cikkében meghatározott feltételekkel az alábbiak vonatkozásában:

– azok pénzneme;

– a kivétek és a levonások feltételei és módja;

– kamatozásuk struktúrája, szintje és kiszámításának módja.

E követelmények részleteit az AR/CIR 92 említett 2. cikke tartalmazza […]"

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 A 2010 és 2013 közötti adóévek tekintetében Johannes Van der Weegen és A. Pot öt takarékbetéttel rendelkezett a Belga Királyságtól eltérő tagállamban letelepedett pénzügyi intézményeknél. A 2014. április 25-i törvénnyel módosított CIR 1992 21. cikkének 5. pontja szerinti adómentesség iránti kérelmet nyújtottak be.

11 Mivel e pénzügyi intézmények egyike sem tudta igazolni, hogy a náluk tartott takarékbetétek megfelelnek a belga szabályozás alá eső takarékbetétekre alkalmazandóhoz hasonló, különösen az alapkamatra és a hűségbónuszra vonatkozó feltételeknek, a belga adóhatóság elutasította, hogy az e takarékbetétekből származó jövedelmek adómentességben részesüljenek.

12 Johannes Van der Weegen és A. Pot a kérdést előterjesztő bíróság előtt megtámadta e határozatot, amely bíróság arra keresi a választ, hogy a 2014. április 25-i törvénnyel módosított CIR 1992 21. cikkének 5. pontja összeegyeztethető-e az uniós joggal.

13 Ilyen körülmények között a rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (nyugat-flandriai elsőfokú bíróság, bruges-i részleg, Belgium) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Sérti-e az EUMSZ 56. és EUMSZ 63. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 36. és 40. cikkét a 2014. április 25-i törvény 170. cikkével módosított CIR 1992 21. cikkének 5. pontja azért, mert a kérdéses rendelkezés annak ellenére, hogy különbségtétel nélkül alkalmazandó a belföldi és a külföldi

szolgáltatókra, előírja a CIR 1992 végrehajtásáról szóló királyi rendelet 2. cikke szerinti feltételekhez hasonló, de facto a belga piacra szabott és ezáltal a külföldi szolgáltatóknak szolgáltatásaik belgiumi kínálása esetén komoly hátrányt jelentő feltételek teljesítését?”

14 A Bíróság rendelkezésére álló iratokból megállapítható, hogy Johannes Van der Weegen 2016. január 20-án elhunyt. Annak jogai Maria Eugenia Van der Weegenre, Miguel Juan Van der Weegenre és A. Potra szálltak át.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Előzetes észrevételek

15 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a 2013. június 6-i Bizottság kontra Belgium ítéletben (C-383/10, EU:C:2013:364) kimondta, hogy a Belga Királyság – mivel olyan szabályozást vezetett be és tartott fenn hatályában, amely alapján a kizárólag a belföldön letelepedett bankok által fizetett kamatokra vonatkozó adómentesség alkalmazásával a Belgiumon kívül letelepedett bankok által fizetett kamatokat hátrányosan megkülönböztető módon adóztatták – nem teljesítette az EUMSZ 56. cikkből, valamint az EGT-Megállapodás 36. cikkéből eredő kötelezettségeit.

16 Ezen ítéletet követően az említett szabályozást úgy módosították, hogy az adómentesség immár a külföldi illetőségű bankok által kifizetett kamatokra is alkalmazható.

17 A 2014. április 25-i törvénnyel módosított CIR 1992 értelmében ahhoz, hogy a betétesek ilyen mentességre hivatkozhassanak, a vizsgált takarékbetétekre vonatkozó szabályozásnak bizonyos olyan, törvényben meghatározott követelményeknek kell megfelelnie, mint az euróban való denominálás, a kivétek és a levonások korlátozása, valamint azon hozam kiszámításának módja, amelynek alapkamatból és hűségbónuszból kell állnia.

18 A CIR előírja, hogy az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában letelepedett hitelintézetek által kezelt betéteknek meg kell felelniük az e másik tagállam illetékes hatóságai által meghatározottakhoz hasonló követelményeknek.

19 A 2014. április 25-i törvény indokolása szerint „hasonló feltételeknek kell fennállniuk, azaz […] a takarékbetétkönyvekre ugyanazon feltételeknek kell vonatkozniuk, mint amelyek a CIR 1992 21. cikkének 5. pontjában alapfeltételként szerepelnek”.

20 A Bíróság előtti tárgyaláson a belga kormány pontosította, hogy ezt a szövegrészt úgy kell értelmezni, hogy azon feltételeknek, amelyeknek a Belgiumtól eltérő tagállamban letelepedett bankok takarékbetéteinek meg kell felelniük, nem kell megegyezniük azokkal a feltételekkel, amelyeknek a Belgiumban letelepedett bankok takarékbetétei alá vannak vetve, hanem elegendő, ha azokhoz hasonlóak.

21 Márpedig függetlenül e kérdéstől meg kell állapítani, hogy nem vitatott, hogy valamely Belgiumban vagy külföldön letelepedett bank takarékbetéteinek mindenesetre különösen két feltételnek kell megfelelniük annak érdekében, hogy a szóban forgó adómentesség hatálya alá eshessenek.

22 Egyrészt az ilyen takarékszámlának bizonyos, az ezen számlához kapcsolódó kivétek és levonások feltételeire és módjára vonatkozó korlátozások alá kell esniük, másrészt pedig az ilyen számla után járó hozamnak alapkamatból és hűségbónuszból kell állnia.

23 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdésére e megfontolásokra tekintettel kell választ adni.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

24 Az első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 56. cikket és az EUMSZ 63. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 36. és 40. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes a 2014. április 25-i törvénnyel módosított CIR 1992 21. cikkének 5. pontjában előírthoz hasonló adómentességet előíró nemzeti rendszer, amely, jóllehet megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a Belgiumban vagy az EGT valamely másik tagállamában letelepedett banki szolgáltatóknál elhelyezett takarékbetétekből származó jövedelmekre, azon bankoknál elhelyezett takarékbetétekből származó jövedelmeknek van fenntartva, amelyek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek valójában csak a nemzeti piacra jellemzőek.

25 E kérdés megválaszolása érdekében először is meg kell állapítani, hogy jóllehet az ilyen nemzeti szabályozás a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott két alapvető szabadság hatálya alá tartozhat, mindazonáltal az e szabályozás által a tőke szabad mozgására gyakorolt esetleges korlátozó hatás csak a szolgáltatásnyújtás szabadsága esetleges korlátozásának elkerülhetetlen következménye. Márpedig amennyiben valamely nemzeti intézkedés több alapvető szabadsághoz kapcsolódik, a Bíróság azt főszabály szerint csak ezen alapvető szabadságok egyikére tekintettel vizsgálja meg, ha kiderül, hogy az alapügyben szereplő körülmények között az első szabadsághoz képest a többi szabadság teljesen másodlagos, és azok e szabadsághoz kapcsolódhatnak (lásd analógia útján: 2009. szeptember 8-i Liga Portuguesa de Futebol Profissional és Bwin International ítélet, C-42/07, EU:C:2009:519, 47. pont; 2010. március 11-i Attanasio Group ítélet, C-384/08, EU:C:2010:133, 40. pont; 2016. szeptember 28-i Durante végzés, C-438/15, nem tették közzé, EU:C:2016:728, 14. pont).

26 Ebből következően a szóban forgó adómentességre vonatkozó szabályozást kizárólag az EUMSZ 56. cikkére és az EGT-Megállapodás 36. cikkére tekintettel kell megvizsgálni.

27 Másrészt meg kell állapítani, hogy a banki szolgáltatások az EUMSZ 57. cikk értelmében vett szolgáltatásoknak minősülnek. Márpedig az EUMSZ 56. cikkbe ütközik minden olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely objektív indokok nélkül akadályozza a szolgáltató azon lehetőségét, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságát ténylegesen gyakorolja (lásd ebben az értelemben: 2016. január 14-i Bizottság kontra Görögország ítélet, C-66/15, nem tették közzé, EU:C:2016:5, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A jelen esetben az alapügyben szóban forgó szabályozás alapján olyan adózási rendszer jön létre, amely megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a Belgiumban letelepedett bankok által a takarékbetétek után fizetett hozamra és a valamely más tagállamban letelepedett bankok által e betétek után fizetett hozamra.

29 Ugyanakkor még az olyan nemzeti szabályozás is alkalmas a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozására, amely a szolgáltatásnyújtó letelepedési helyétől függetlenül minden szolgáltatásra megkülönböztetés nélkül alkalmazandó, amennyiben kizárólag a szolgáltatások azon igénybevevőinek tart fenn valamely jogosultságot, akik megfelelnek bizonyos, valójában csak a nemzeti piacra jellemző feltételeknek, és ily módon megfosztja ezen jogosultságtól az olyan más, lényegében hasonló szolgáltatások igénybevevőit, amelyek ugyanakkor nem felelnek meg az e szabályozásban előírt különös feltételeknek. Az ilyen szabályozás ugyanis magát a szolgáltatások igénybevevőinek helyzetét befolyásolja, így tehát visszatarthatja őket attól, hogy bizonyos szolgáltatásnyújtók szolgáltatásait igénybe vegyék, amennyiben az utóbbiak által nyújtott szolgáltatások nem felelnek meg az említett szabályozásban előírt feltételeknek, mivel ily módon feltételhez köti a piachoz való hozzáférésüket (lásd ebben az értelemben: 1995. május 10-i Alpine Investments ítélet, C-384/93, EU:C:1995:126, 26–28. és 35–38. pont; 2011. november 10-i Bizottság kontra Portugália ítélet, C-212/09, EU:C:2011:717, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Először is tehát meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás, jóllehet megkülönböztetés nélkül alkalmazandó, korlátozza-e a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

31 E tekintetben meg kell jegyezni, amint azt a 22/2014. számú Circ. AAFisc körlevél pontosítja, hogy a betéteknek meg kell felelniük az AR/CIR 92 2. cikkében meghatározott követelményeknek, amelyek azt írják elő különösen, hogy az ilyen betétekhez kapcsolódó kivéteket korlátozni kell annak érdekében, hogy e betétszámlákat megkülönböztessék a folyószámláktól, és hogy a takarékbetétek után járó hozamnak kötelezően és kizárólagosan alapkamatból és hűségbónuszból kell állnia.

32 Az érdekelt felek által a Bíróság előtti tárgyaláson tett pontosításokból továbbá az következik, hogy az EGT Belga Királyságon kívüli tagállamaiban a takarékbetétek kapcsán nem létezik semmiféle olyan szabályozás, amely megfelel az AR/CIR 1992 2. cikkében előírt, különösen az ilyen betétek hozamára vonatkozó feltételeknek. A hozam biztosításának e módja, úgy tűnik, a belga bankrendszerre jellemző sajátosság.

33 Ily módon a szóban forgó nemzeti szabályozás, jóllehet megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a Belgiumban letelepedett intézményeknél nyitott takarékszámlák és az EGT másik tagállamaiban nyitott ilyen számlák hozamára, egyrészt ténylegesen visszatarthatja a belga illetőségű személyeket attól, hogy más tagállamokban letelepedett bankok szolgáltatásait vegyék igénybe, és ez utóbbi bankoknál nyissanak vagy tartsanak betétszámlát, mivel az e bankok által fizetett kamatok nem eshetnek a vizsgált adómentesség hatálya alá, különösen mivel a takarékbetétek kamatai nem alapkamatból és hűségbónuszból tevődnek össze.

34 Másrészt e szabályozás visszatarthatja az adómentesség tekintetében előírt feltételeknek megfelelő, Belgiumban letelepedett bankok betétszámla-tulajdonosait, hogy valamely másik tagállamban letelepedett olyan bankba helyezzék át megtakarításaikat, amely nem kínál az e feltételeknek megfelelő számlákat.

35 Ennélfogva az említett szabályozás alkalmas arra, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának – az EUMSZ 56. cikk első bekezdése által főszabály szerint tiltott – korlátozását képezze, amennyiben feltételhez köti a más tagállamokban letelepedett szolgáltatásnyújtóknak a belga bankpiachoz való hozzáférését, aminek a vizsgálata, különösen a jelen ítélet 29. pontjában szereplő tényezőkre tekintettel, a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

36 Másodszor, meg kell vizsgálni, hogy az ilyen korlátozás igazolható-e a belga kormány által hivatkozott indokokkal.

37 Emlékeztetni kell arra, hogy azon tagállami intézkedések, amelyek alkalmasak arra, hogy akadályozzák vagy kevésbé vonzóvá tegyék a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlását, mégis megengedhetők azzal a feltétellel, hogy közérdekű célt szolgálnak, hogy alkalmasak e cél megvalósításának biztosítására, és hogy nem lépik túl az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket (lásd különösen: 2013. június 6-i Bizottság kontra Belgium ítélet, C-383/10, EU:C:2013:364, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 A belga kormány előadja, hogy a szóban forgó szabályozás a fogyasztók védelmét szolgálja. Evégett pontosítja, hogy elengedhetetlen, hogy a belga illetőségű személyek tartós, védett, stabil, kielégítő és kockázatmentes takarékszámlával rendelkezzenek, hogy fedezni tudják a jelentős vagy előre nem látható kiadásaikat.

39 E tekintetben a Bíróság kimondta, hogy a fogyasztók védelme a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának igazolására alkalmas, közérdeken alapuló kényszerítő indokok között szerepel (lásd különösen: 2014. január 23-i Bizottság kontra Belgium ítélet, C-296/12, EU:C:2014:24, 47. pont).

40 Ily módon a kérdést előterjesztő bíróság feladata egyrészt annak vizsgálata, hogy a szóban forgó szabályozás ilyen közérdeken alapuló kényszerítő indokot szolgál-e.

41 Másrészt e bíróság feladata, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a szóban forgó adózási rendszer, még ha feltételezzük is, hogy az ténylegesen ilyen célt szolgál, nem haladja meg az annak megvalósításához szükséges mértéket, és tiszteletben tartja az arányosság elvét..

42 Ugyanis még ha feltételezzük is, hogy a szóban forgó rendszer valamely közérdeken alapuló kényszerítő indokot szolgál, ténylegesen megfosztva a belső piacon rendelkezésre álló teljes takarékszámla-jövedelmet – a Belgiumban letelepedett bankok által vezetett takarékszámlák kivételével – attól, hogy adómentesség alá essenek, e rendszer alkalmas arra, hogy kizárja az olyan bankoknál, különösen a belgától eltérő olyan intézményeknél nyitott takarékszámlákat, amelyek az említett rendszer által elérni kívánttal megegyező cél megvalósítását, azaz a fogyasztók védelmének biztosítását tennék lehetővé. Pontosabban, a Bíróság elé terjesztett érvek egyike sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az AR/CIR 92 2. cikkében a betétek kamatozása vonatkozásában előírt feltételek alkalmazása szükséges lenne az említett cél elérése érdekében.

43 Ebből következően a szolgáltatásnyújtás szabadsága vizsgált korlátozásának az igazolása érdekében nem lehet a fogyasztók védelmére hivatkozni.

44 Az EGT-Megállapodás 36. cikkét illetően meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés hasonló az EUMSZ 56. cikkben szereplő rendelkezéshez, ily módon az utóbbi cikkre vonatkozó, és a jelen ítélet 27–43. pontjában foglaltakat illetően kifejtett megfontolások az említett 36. cikk vonatkozásában is érvényesek.

45 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 56. cikket és az EGT-Megállapodás 36. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló adómentességet előíró nemzeti rendszer, amennyiben ez utóbbi, jóllehet megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a Belgiumban vagy az EGT valamely másik tagállamában letelepedett banki szolgáltatóknál elhelyezett takarékbetétekből származó jövedelmekre, feltételekhez köti a más tagállamokban letelepedett szolgáltatásnyújtóknak a belga bankpiachoz való hozzáférését, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 56. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodás 36. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló adómentességet előíró nemzeti rendszer, amennyiben ez utóbbi, jóllehet megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a Belgiumban vagy az Európai Gazdasági Térség valamely másik tagállamában letelepedett banki szolgáltatóknál elhelyezett takarékbetétekből származó jövedelmekre, feltételekhez köti a más tagállamokban letelepedett szolgáltatásnyújtóknak a belga bankpiachoz való hozzáférését, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások